

פורים

להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו (א, כב)

המלך מחוקק חוק למנוע מקרים מצערים שכאלה, בהם המלך קורא לאשתו והיא מסרבת לבוא. החוק אומר ש"כל איש שרר בביתו". אך לחוק היה חלק נוסף: "ומדבר כלשון עמו". כיצד חוק זה מתקשר לארועי המגלה?

מסביר ה"אלשיך" הקדוש: אם מלך היה שולח שליחים לקרוא לאשתו והיא היתה מכנה אותו בכנוי גנאי, אין ספק שלא היו השליחים מעבירים את המסר. אך מעשה ושתי ארע עוד בטרם נחקק החוק הקובע שיש "לדבר בלשון עמו" של הבעל, וכל אשה דברה בשפת-האם שלה. ושתי היתה כשדית והשליחים היו פרסיים. ממילא, כששליחי המלך הביאו את דבר המלך: "המלך קורא לך", ענתה להם ושתי בכשדית - שפה שהשליחים לא הבינו, ולכן העבירו את דבריה כצורתם. כשחזרו למלך ואמרו את תשובתה, שמעו המלך והשרים והבינו והבושה היתה גדולה... לכן חוקק המלך חוק חדש - "להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו", ולא יהיו עוד מקרים שאשה תדבר בשפה זרה!

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א